

Szerkesztőség:

Likkerület 460. házszám,
nová a lap szellemirészt
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hír-
detések és ezeknek díjai
alamint a felszólamlások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felölős szerkesztő:
TEMSKÖZY GERZSON

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér sorra 1 korona.

Tanács ülés.

Városunk előjárósága f. hó 3-án ülést tartott Liptay György főbíró elnöklete alatt, ki is a gyűlést megnyitja. A tárgysorozat előtt Temesközy Gerzson intézett kérdést a második gyógytár helyisége tárgyában, a kaszárnya épületére vonatkozólag. Pap Péter főjegyző felvilágosításként előadta, hogy Makranczy gyógytár tulajdonos a vármegye határozatát megfellebbezte s így az végre nem hajtható mind addig, míg a miniszter döntése le nem érkezik.

Ugyancsak Temesközy Gerzson bejelenté az új ártézikut vízének megindulását, milyenségét es mennyiségét. Minthogy a víz naponként apad, úgy, hogy az 51 literrel harmadnapra 44 literre, illetve 41-re apadt, a tovább furas szüksége állott be, ami folytattatni fog.

Következett a tárgysorozat 1 pontja, a kecskeméti földrengés által sújtottak segélyezése. Pap főjegyző javaslatára az ülés 200 korona segélyt szavazott meg.

Az abonyi takarékpénztár fundus ügyében megint parázs vita indult meg, mely órákig tartott. Végül elfogadtatott, illetve a közgyűlésnek javasoltatik az az álláspont, hogy: a Pinter-féle bazárépületének belső

előlső sarkán fordulhat a front egész a régi anyakönyvi hivatal frontjával párhuzamu vonalba, vagyis hogy a takaréknak új palotája szabályos szegletbe épülhessen, ezen néhány négyszögöl területért a város kapja azt a néhány négyszögöl területet, mellyel a városkorosma fundusának hátsó része egyenes vonalba jön. (Ezen javaslaton az ülés — Makay János kivételével — megnyugodott. Makay János álláspontja az volt, hogy a takaréknak engedjen át néhány négyszögölet, hogy egyenes vonalba építhessen. Nagyon helyes álláspont, csak hogy — kettőn áll a vásár s tekintettel a takaréknak bizonyos telek spekulációjára, melyek között nem utolsó az, hogy az egész felajánlatik a városnak s még más egyéb, ami a nagy nyilvánosság elé nem tartozik, a többség végre dülőre kívánta vinni a dolgot, hogy a jövő alakulásait kicirkalmazhassa. Szerk.)

A toronyóra berendezésére nézve beadatott 7 ajánlat. És pedig: Villamosóra és toronyóra gyár. Rozgonyi és Lendvai Budapest 1600 kor. Peterka Lajos Bpest 2200 kor., illetőleg 1500 kor. Sovinszky József Bpest 2280 kor., illetőleg 2180 kor. Spekonya Lajos Jászberény 1600 kor., illetőleg 1400 kor., illetőleg 1300 kor. Nadler Adolf Bpest 1475 kor., illetőleg 1280 kor. Stern

Sándor Bpest 1590 kor., illetőleg 1382 kor. 50 fillér.

Az összes ajánlatok Brauzvetter szegedi óráshoz küldetnek szakvélemény készítése végett, mire nevezett hírneves cég önként vállalkozott — ingyen.

Róth Miksa ajánlatára egy fundus részének megvétele tárgyában, mely 13 []-öl az utvonall kiképzéséhez szükséges, másodbíró megbízott az árra nézve leendő megállapodásra. Ugy szintén elhatározott a régi Possel-féle ház előtti sarok telek eladása.

A transversális műút mentén ültetendő fáknak a lakosság részére leendő biztosítására főjegyző kiküldetett.

A régi ártézikut megigazítására Csordás kútfuró felkérte.

Néhány illetékességi ügy elintézése után a hosszú gyűlés véget ért.

Közérdekű levél.

Abony, 1911. július 31.

Tisztelt Rm!

Vonatkozással „Hol sétáljunk?” című íráson, a lap előbbi számában Ön levelet intéz hozzám, amelyben örömmel üdvözlő anyagi és erkölcsi borderővel bíró szerény ötletemet, illetőleg eszmémet, mely szerint célszerűnek találnám, ha a „Kossuth tér” sétahelyül is szolgálna. Levelében kimutatja az okokat, amelyek gátolják ezen és más

Mert az öreg gulyás nyája szót fogad, még ha bogárzik is. Másként van az öreg politikusnál.

Ott gubbaszt az öreg gulyás aranyos rátnában a falon. Napsütötte fekete barna arcán egygyel sincs több redő, mint amennyi egy öreg gulyást megillet. Szemeiben még eleven tűz csillog, vastag bajusza még ki van fenve keményen. Kalapját már nem vágja felre, de arcát még gondosan borotválja s öreg korára meg fogaiból is megtakarított anyit, amennyi a pörköltözés szükséges.

— Hány éves kend öreg gulyás?

— Találja el kegyelmed.

— Hatvan.

— Az is voltam valamikor.

— Hetven.

— Az is voltam már régen.

— Nyolevan.

— Tavaly nyáron találkoztam vele künt a legelőn.

Tehát nyolevanegy éves az öreg gulyás. Szép kor, szép idő, kivált ha még keményen pödrött bajusz is jár vele.

Mosolyog az öreg. Mosolyában jólelkűség s egyuttal egy kis ravaszság leskelődik ránk. Bámulom a művészetet mikor az arc színein és vonalain elem tud állítani egy egész lelket. Egy egész lelket, egy egész jellemet a maga ezer indulatával.

A hősnök, az elkeseredettnök, a dühöngőnek, a haldoklóknak, a részegnek, a nagy indulatok emberének csak egy arca van. Az arcvonások szövetségét egyetlen változata élénk állítja azt a jellemet a művész ott, ahol mindennapi egy-

szertü lelket egymásnak ellenmondó határozott indulatokkal kell egy arc keretében élénk állítani?

Az öreg gulyás arcán ravaszság van. Nyolevan éves életének egész jellemében ott kell lenni a ravaszágnak. Ha ott nem volna: hol vette volna a művész.

Nem az a ravaszság, melyet Csemegi a bűntető törvénybe iktatott. Mely az előtte állót, a vele beszélőt e gondolatokkal illeti: Mid van, amit elcsaljak téled? Az öreg gulyás ravaszága némán szól, de így szól: Háttha nem is olyan derék leány kegyelmed, amilyennek első pillanatra látszik? Háttha én nem hiszek el mindjárt mindent amit kegyelmed állít? Háttha én jól megnézem azt, amit látok? Háttha én nem tartom addig a zsákot, míg meg nem nézem, mi van felötve a garatra? — Ne fejj, meg nem csallak, de ne is bíz el magad, hogy engemet meg csalsz.

Ime az öreg gulyás ravaszága.

Harcban a születéssel, harcban az étellel, a nyomorúsággal, a betegséggel, harcban az aszszony és gyerekek éhes gyomrával és meztelen testével, harcban nyolevan éves korról, s öregség sulyával: bizony a vén gulyás régen elpusztult volna ravaszág nélkül. Nagy erő és nagy erély van az ő ravaszágában.

Mert a ravaszság csunya dolog, ha valakit megejtteni készült, de szép dolog, ha megvédi azt, amit a sors és a rossz ember el akarnak ragadozni. Okosság és kötelesség ilyenkor a neve.

S volt erre a vén gulyásnak alkalma a hosszú életlen keresztül.

Ime, most vertek ki eléje egy nyochetes borjat. Nem legel az istenadta. Csak áll, csak felhört-

TÁRSAD.

Az öreg gulyás.*)

Irtá: Eötvös Kátoly.

Van egy képem a Képzőművészeti Társulat teli kiállításán. Ott van valahol tizenkettedik teremben. Nem is én festettem nem is engem ábrázol, meg se vettem, mégis az én képem. Van egy ifju, hajdon urú, aki meg kis leány, de már nagy művésznő. Ismerik nevet, akik ismerik a mai magyar képzőművészetet **) Istenadta langelmével, sors és születésadta független vagyonnal a színek költészetének engedi át ábrázoló szellemét. Főleges jatek serdülő lányok részére.

Ez a művésznő valahol valamikor megpillantotta az én gömbölyű tar fejemet. S jó műtergyat talált benne. S le is festette volna nagy kedvvel es türelemmel ha én tudtam volna „ülni” nagy kedvvel es türelemmel.

De kárpótolta magát. Fogott Törtelen egy öreg gulyást, beédesgette műtermébe, meglatította „nő” s lefestette én helyettem. És az én számomra. Ez az én képem. Azt gondolta a művésznő, mindegy az: Öreg gulyás: öreg politikus. Mindegyik nyáját terelget. Pedig megse mindegy.

*) A „Ceglédi Újság”-ból közöljük ezt a ránk is vonatkozó gyönyörű cikkét a nagy írónak

**) Schölsinger Magda a bájos, ifju művésznő, Schölsinger Samu tiszti bírókos s vendéglátó és művészetkedvelő derék magyar gazda leánya.

eszmék valóságát és egy eljárás módját is ajánl, amelynek fogantatásával a kitűzött célok bizonyosabban elérhetők, vagy legalább is megközelíthetők.

Mielőtt válaszolnék, a jó ügy nevében fogadjam hálás köszönetemet spontán megnyilatkozott és támogató indulatáért. Örövendek, hogy Önnek és Önhöz hasonló felfogású egyének lelkében mélytánylós viszhangra talált az én jámbor óhajtasom, bebizonyítván azt, hogy ama kérdés fölött érdemes gondolkodni s annak érdekében helyes volna tenni is valamit.

Legyen szabad azonban jeleznem, hogy a szóban levő kérdés fölötti gondolkodás és annak érdekében való agitálásra nézve, én nem az „illetékes urak”-ra reflektálok, hanem egyenesen a sétálást partoló tisztelt közönség figyelmét óhajtottam a „Kossuth-tér” iránt felkelteni abból a célból, hogy ezt a szépen befásított, tisztán tartott, szabad mozgásra kiválóan alkalmas közteret sétahelyül használja; megléve győződve afelől, hogyha a t. közönség megkedveli és sétahelyül választja a pompás Kossuth-tér, a közkívánalmakhoz mérten az illetékes faktorok felocsolhatják és padokkal is felszereltetik azt. Első feltételnek tekintem tehát a t. közönségnek e tér iránt való érdeklődését, e térhez való vonzódását s ha ez megvan, a többi önkéntelenül be fog következni, miután ahogy az okot, követni szokta az okozat.

Igaza van Önnek abban, hogy egy cél felé törekszünk. Azonban utjaink divergálnak, eltérők. Ön mindjárt padokat szeretne a Kossuth-téren látni és csak másodsorban közönséget. Én első sorban a t. közönségnek a Kossuth-tér iránti szimpátiáját szeretném tapasztalni s csak azután óhajtanám odahelyezni a padokat és bevezetni a térzenét. Mi értelme is volna ott a padoknak és térzenének, ha egy ideig ülni és hallgatni járnánk a sétatérre s azután, mint eddig, lefeküdnénk a tyukokkal? Ez esetben is számolnunk kell a helyi szokásokkal. Ne feledjük, hogy Abony inkább falu, mint város. Rendezett városokban, az esti órákban csak úgy hullámszik a közönség a sétatereken. Nálunk az esti órákban a Kossuth-tér kihalt. Alig látunk egy-két alakot e téren átsurranni. Kilenc óra felé már a kutyák manővereznek ott s a magasban fénylő ivilámpa körül pedig a szunyogok járják teljes háborítatlanságban boszorkánytáncukat.

Mindenek előtt tehát szakítanunk kell az ósdi falusi szokással, a korai lefekvéssel. Ezt megköveteli legdrágább kincsünk: egészségünk. Menjünk sétálni a Kossuth-térre, mozogjunk, csevegjünk ott, cseréljük ki eszméinket, jó barátok, családok adjanak ott egymásnak találkozt. S ha így keressük felebarátaink társaságát, nemcsak testünkben frissülünk fel, hanem lelkileg is. Ha az illetékes faktorok látni fogják a Kossuth-tér felka-

rolását, látják azt, hogy e szép parkirozott hely immár nemcsak piac, hanem sétatérre is fejlődött, meggyőződéssel állítom, hogy lesz pad is elég, amelyeken megpihenhetünk s lesz térzene is, amely sétatérünkben kellemesen mulattat bennünket.

Merem hinni, hogy mikor a piacteret esztétikai szempontból parkiroztatták, arra is gondoltak, hogy e terület, ha a közönségnek úgy tetszik, sétálás céljaira is használható. Ime kitészik, hogy a Kossuth-tér sétahelynek is volt szánva és hogy idáig sem az, nem az illetékes tényezőknél mulott; még kevésbé az Ön által említett szerkesztő társaságon, amely társaság nem remeg kimondani az igazságot akkor, amikor kell; de sokkal tapintatosabb, sem hogy képes volna tisztességes embereket ártatlanul meghurcolni, tekintélyes egyéneket kipellengérezni, pláne neveltségessé tenni. Azt hiszi Ön, derék, lovagias tett volna, köztisztelőben álló férfiakat guny tárgyává tenni, tekintélyüktől megfosztani?

Egyik sajtónak sem ajánlom az élesebb fegyverek használatát, a szuró, vágó, agyonütő fulmináns cikkeket való ágyuzást olyan egyénekké szemben, akiket a közbecsülés emelt arra a helyre, ahol működnek s akiket a község kedvezőtlen pénzügyi helyzete kényszerít arra, hogy mindent azonnal a közönségnek meg nem szavazhatnak, meg nem tehetnek. A követelődés sem valami finom dolog. Pár meggyőző, szívélyes szóval (nem kunyorálással) több sikert lehet elérni, hamarabb fel lehet nyitni a szív zárját, mint hehekkig tartó menyörgős követelődéssel.

Az ostorozó cikkeknél is van jogosultsága néha. Igenis van azon esetekben, amikor társadalmi félszégeket, becsülettiprást, a nagyon büjös tenyésző gorombaságokat, a stréberségeket, a semmibevevő lekicsinylést, a klikkeskedést, a felszélő gögősséget, a nemtörődömséget, a pazarlást, az istentelenséget, a hazafiatlanságot, az erkölcsi elfajulásokat és minden néven nevezendő inhumanus cselekedeteket üldöz a sajtó. Az élelapoknál is inkább a társadalmi fordaségek, a hazafiatlanság karikírozására kellene a súlyt fektetni s nem egyes, képből és írásból megnevezett, kiváló egyházi és államférfiaknak közmegegyezés, közgunnyá tételére. Mem egyéb ez, mint a felsőbbek „tekintély”-ének lejáratása, amely magaután vonja általában a „tekintély” becsének fokról-fokra való elértéktelenedését.

Azt állítja Ön, hogy a helyi lapunkban megjelent gondolatokat, eszméket nem veszik komolyan. Az lehet, hogy vannak a társadalomban olyanok, akik a helyi lapot nem sokra, vagy egyáltalában semmire sem becsülik. Ez az álláspont nem a mi, hanem az ő hibájuk. Hiszen lelkiszegényeknek is kell lenni, akik gondolkodni nem tudván, a gondolatoknak, az eszméknek, ezek közvetítőjének: a sajtónak nagy becsét felfogni kép-

telenek. Lesajnáljuk gyarló, törpe észjárásukat. Megszánni valók ők, ők a lelkiszegények. Ha nem azoknak tartják magukat, ám akkor kifelé a fórumra, produkáljanak külföldi irodalmi téren a helyi lapnál! Mig ezt nem teszik, addig okosabb lesz a nagy lelki és anyagi áldozattal feuntartott helyi sajtóról kicsinylőleg nem beszélni.

Talán kellemetlen is Önnek, hogy egy kissé elkalandoztam tárgyunktól; de számítva elnézésére, ki kellett fejtenem, hogy némely dolog valóságának az okai nem a szerkesztő társaságban s nem az „illetékes urak” eljárásában keresendők. Annak sem ők az okai, hogy a Kossuth-tér, még ma sem sétatér, hanem egyenesen a közönség, mivelhogy nem a Kossuth-téren sétál. Mihelyt a közönség tömeges megjelenésével sétahelyé avatja a szép Kossuth-tér: a megkívántató kellekekről is fog — remélhetőleg — gondoskodni az érdekes előjáróság. Ezekre akkor már jogosan lehet számítani.

Ha azonban helyesebbnek tartják — az Ön óhaja szerint — előbb a padokat elhelyezni és a zónakart megszólaltatni: ám legyen, ennek is csak örvendeni tudnék, mert hiszen célunk úgy is egy. Mindketten egyet akarunk, csak az elérhetőségek módjainak logikájában térünk el.

Nagyon sajnálom, ha a contomplált sétatér ügyét figyelmen kívül hagyják. Mindazonáltal — és ezt az ugynevezett komolyan nemvevőknek írom — nem rohannék, meddőség esetén, fejjelem a városház falának. Azt hiszem, Ön sem.

Soraim zártával fogadja ismételt köszönetemet tisztességes tendenciájú provokálásáért.

Önök üdvözlését szívesen viszonzom:

Figyelő.

Mélyen Tisztelt Szerkesztő úr!

Bocsánatot kérek, hogy levelemmel alkalmatlankodom, de nem hallgathatom agyon b. lapja 31-ik számában megjelent „Esetek” cz. rovatban közölt „Gyámoltalanság” cz. sorokat.

Ismerve, és tudva Mélyen tisztelt Szerkesztő úrnak pártatlanságát s azt, hogy a becsületes embernek partfogó kezét nyújt; kérem engedje meg, hogy azon pár szó ellen emelhessek kifogást, melyben kételkedve az áll: nem e csupán az a 2 korona jutott el abony városból a szerencsétleneknek, melyet az Abony Mélyen tisztelt Szerkesztősége küldött? Ezen művelt emberhez nem illő gyanúsításra csupán azzal felelek, hogy 14 évi működésem óta általam rendezett — közel egyszáz — hangversenyből az abonyi jövedelemmel együtt több mint 12 ezer korona ment jótékonvételre, a nyomorultak és inségesek segítésére, és én mégis — szegény ember maradtam. Volt rá esett regében, hogy sokszor a magamból fedeztem több kiadást, hogy nagyobb bevételt tud-

járója se neki, se a gulyának.

Pedig hát akkor meg volt a gulyának elég mezője.

Törtéltől Abony alá lehetett hajtani. De ez még semmi. A Gerje folyásán három egész nap lehetett terelgetni a gulyát arra napnyugat felé. Hire se volt a tilosnak. A nagykorúsiek pedig a város alul Tetétlenig engedhették a juhok, ökröt, csikót legelni. Nem olyan világ volt akkor, mint most. Most a tinó ha bogárzik, se futhatja ki magát. Sánoba, garádba, tilosba ütközik azonnal. Nem is hiszem, hogy nem én vagyok a vidéken az utolsó gulyás. Hiszen csak lesz még marha azután is, de gulyás már nem lesz többé én utánam.

— Hát ehhez a füstölt képhez mit szól kegyelmed?

— Nem tudom mire vélni a dolgot. A mi jó kisasszonyunk, aligha csuffá nem akart engem tenni. Pedig akár a képre nézek, akár a tükörbe nézek, mindegy az. Azt mondta, üljek le előtte, majd ő engem löfött. Gondoltam magamban: engem ugyan nem. De szépen is beszélt, rám is parancsolt, egy-egy pohár bor is járta: nohát Isten neki. Valami kenőcsöket addig kevergetett ide-oda, még utóbb magamat láttam a táblán. El nem tudtam gondolni, miért tölti az idejét ilyen hiábavalóságokkal. Hiszen a kertben sétálhatna, kávét is ihatnék ezalatt. Csak azt rösteltem, hogy a kopott kalapomban füstölt le. Pedig van énnekem jobb kalapom is.

— De kiállítják ám kegyelmed képét Buda-pesten az urak előtt!

— Hallom! De hiszen én meg nem nézem. Még rám találva ismeri valaki!

ja a fejét, csak elbődül egyszer-másor, csak néz arrafelé, ahová a legrövidebb uton visszaki-váncol. Anyja tejehez, melyet most vettek el tőle; az udvarbeli csatangoláshoz és a szérűskertbeli legelőhöz, mely jobban megfelelt izlésének. Az öreg gulyás első pillanatra észreveszi hogy a borju megugrani készül. Vagy hazafut s ő kap ki miatta, vagy elbodorog s ő ad szót róla. Minő körmönfont ravaszsággal kell a borju szándékát megelőzni s bojtárt ebet úgy állítani, hogy mire a borju érett megfontolás után elkezdene a futást, akkorra utjal alják mindenfelől. Mert ha egyszer már megindul — paripa se vágat jobban, mint ő kelme.

Pedig hát ez csak egy rugott borju volt, aki az ő elmejét próbára teszi. Hát még a ceglódi, abonyi, nagykorúsi vásárból mennyi okos emberrel kell megtilódnia, míg szürét, kalapját, dolmányát, eszímáját, minden göncét beszerzi, tehénkejét eladja, újat vesz helyette, borját rávallja a mészárosra, vagy a pesti zsidóra s asszonyoknak, gyerekeknek, lányoknak minden vásári dolgot eligazítja?

Asszony! Hejh, az asszony régen ott porlad már a törtélti temetőben. Sirhalmát is elegyengette már az idő, fejféja is régen elkorhadt, de az öreg gulyás azért odatalalna még éjszaka is. Nagyon jól emlékszik még örökös nyugvóhelyére, pedig bizony ritkán látja. Virágot se hord oda, a pázsitot se öntözgeti, mindszentek napján lámpát se gyújt az örök alvó fejéhez, de öreg szíve még nem korhadt el egészen s benne még mindig nyílik a halványuló emlékezetnek szerény kis kakukfű virága. Ezt a virágot nagyon szerette a boldogult s ez nyílik a sirhalmá körül is. Tudja jól, mert ha mikor vásárra megy: ott vezet el az ut-

a temető mellett s ha egyszer nem, másszor csak betekint a temetőbe. Dolga ugyan nincs ott, de mégis csak betekint, mintha nógatná valaki.

— Hát aztán jó asszony volt-e az Istenben boldogult?

— Minden vasárnap tisztát adott, gyerekeknek, házi jószágoknak gondját viselte, szomszédolni nem volt a kenyere, az ebédet meg pontosan kihozta s míg fiatalok voltak, el is időzött nálam egy-két óráig mindennap. Most is élne szegény, ha a Berkiné komaasszony virasztásánál át nem fázott volna. Kolerás idő is járt, agynak esett, nem is kelt fel többé. Azóta is eszembe jutott egyszer-mászor, hogy az abonyi orvosnak mégis meg kellett volna mutatni, de olyan gyorsan elgyalázta a betegség, hogy nem lehetett kocsira tenni. Így volt biz az! Nyugodjék békével!

— De kegyelmed más menyecskét is meg nézett hamis szemmel?

Az öreg gulyás komoly képet mutat erre a hiábavaló beszédre. Nem is felel rá semmit. Az asszony halála után soha sem jutott ilyesmi az eszébe. Ami pedig valamikor volt, az meg már nagyon régen volt. Még bojtárgyerek korában volt, mikor a kocseri Jenői Vicát megkedvelte. Szemre való lány volt, csakhogy nagyon pajkos lány volt. Nem ijedt meg a csintalanságtól, maga is csintalan jó kedvű volt. El is vette volna, ha Isten úgy rendelte volna. De egyszer az abonyi vásáron két forintos sali kendőt vásárolt. Idres-bodros széle csak úgy röpöködött a karsu derekán. Nyolc forint volt a bojtárnak esztendői bére: mit csináljon ő sali kendős lánnyal? Beszéltek is utóbb a szép Vicáról Karajenőbe, ahová feleségül vitték. De az öreg gulyás azóta se látta, nem volt arra

junk kimutatni, de ezen szokasomról le kellett mondanom, mert igen nagyot fordult a világ. A legnagyobb idealistának is felkopik az álla, ha nem állíthatja elő az emberi gép mozgására szükséges prózai anyagot.

Művészeket nem szerződtethettünk, mert egy jóhírű művész egyetlen fellépési díja legalább 200 korona. A mi fellépési díjunk és járulékaink 5 szereplő részére sem tettek ki ennyit. Mi pedig több időt áldoztunk a hangverseny sikerére, mert csupán egy szülő négyes precíz begyakorlására hónapok kellenek. Hogy nem tetszett, az részben az abonyi közönség magas színvonalon álló művészet tudásának, részben a mi gyarlóságunknak tudható be. Jól tudtam én azt már régen, hogy Abonyban vannak műkedvelők és művész emberek, kik ennél különb dolgokat tudnak produkálni, talán kevesebb fáradsággal és kevesebb költséggel, de hát . . . elismeri a cikkeske a gyámoltalanságot, s ez nekem elégtétel. Ha az „Abony” hetilap egy évig kerli a közönséget az adakozásra akkor sem lett volna több annál a 2 koronánál. Itt az a „gyámoltalanság” történt, hogy az „Abony” nem kezdte meg a gyűjtést 50 vagy 100 koronával, akkor versenyeztek volna, hogy ki tud többet adni. Én megkezdtem ezt az én erkölcsi tökémmel, s az okozta ezen nagy fájdalmat, hogy én, egy vidéki társaság vagy amint mondani szoktak „trupp” tagja, még 2 koronánál is többet elküldtem a károsultak javára.

Az „Abony”-ban levő leszámolás nem egyez az enyémmel. Én még ma sem tudom, hogy a bevétel pontosan mennyi volt? Én csak azt tudom, hogy az előadás végén 100 koronát azután az idemellékelt szelvény szerint postán kaptam 198 kor. 40 fillért, továbbá egy 20 koronás és egy 5 koronás adományt esatoltunk hozzá, mely úti alapunkra lett adományozva még ceglédi hangversenyünk alkalmából, melyeket azonban szintén ide esatoltunk. Ez összesen 323 kor. 40 fill. Ebből általam nyugtakra s számlákra kifizetett kiadás 223 kor. 40 fill, a maradványt 100 koronát küldöttem a károsultak javára. Ha van még több jövedelem s ez kezeimhez lesz szolgáltatva, azt kerekszámra kiegészítve postolól fogom azonnal küldeni. Én az „Abony”-ból értesültem a felezer korona bevételről, eddig nem tudtam.

Az az egy bizonyos, hogy mi már megtanultuk azt, hogy el ne monjuk többet Abonyban egy kicsit énekelni, egy kicsit szavalni és egy kicsit vacsorázni. Mindezekről szívesen le is mondok, azonban én szívesen látom mindazokat, kik a pontos leszámolásra kíváncsiak — ha nincs is hozzá semmi közük — szívesen megmutogatom tőletről tételre az általam eszközölt kifizetések nyugtáit.

Kérem szépen ezen sorok szíves közreadását s maradok Szerkesztő úrnak

igaz tisztelettel

Cegléd 1911. aug. 2.

Mihó Ernő.

Édes Mihó úr.

Mindenek előtt kijelentem, hogy roppant távol állunk attól, hogy a hangversenyből kifolyólag bár kit is meggyanusítsunk. Félre tetszett érteni az „Esetek”-et. Mert mi nem abban kétkedünk, hogy a hangverseny jövedelméből jut-e a károsultaknak valami, hanem azzal nem voltunk és vagyunk tisztába, hogy a mi jut, az a b o n y i a k a d o m á n y a k é n t küldetik-e el, vagy Mihó testvérek hangversenyének jövedelmeként. És ez nagy különbség.

A mi az „Abony” — mult számában közölt számadást illeti, hát azt igenis Kúrály Ferenc ur, a mi tanácsunkra, saját belátása és legjobb meggyőződésünk szerint csinálta meg s a maradványt, mint minimális összeget állapítottuk meg. Ha ön, igen tisztelt karnagy ur, más számadást csinált, az az ön dolga — és joga. De hoesánát, itt az volt hirdelve, hogy „a földrengés által károsult kecskemétiak javára” meltoztatnak énekelni és szavalni, tehát az ellenőrzés a mi dolgunk és jogunk.

Egyébként az ön elszámolását is közöljük. **Bevétel:** J-gyekert 215 k. 40 f. Felülfizetés 176 40 f. Bevétel összesen 391 k. 80 f. (hozza vettem meg Timar Janos felülfizetését 5 koronát, amiről te nem tudsz)

Kiadás: 200 plakát és 500 röpecdula 12 k. 300 deb. 2 fill. bélyeg 6 k. Az abonyi hangverseny elkészítése 2 napi díj s úti költség 16 k. Telefon díj esomag küldés s levelezés 2 k. 40 f. Zongora hangoló díja s útiköltsége 8 k. Hangjegytáros díja s útiköltsége 7 k. Ceglédi állomáshoz 2 fiakker, ki és be 8 k. Útiköltség oda és

vissza 5 személyre 6. Mihó Ernő föllépési nyugdíjáruléka 10 k. Mihó László sziaész egyesületi járuléka 10k. Napi díjak: Sudik Károly 20 k. Zoltán Zsigmond 20 k. Mihó László 30 k. Mihó Ida 20 k. Mihó Ernő 40 k. Te kiadásod, mivel nekem adtál át 100 koronát s Gr. Zichy felülfizetése 20 kor. nálam van 68 k. 40 f. Hangjegy alapra leszámítunk 8 k. Kiadás összesen 291 k. 80 f. Tiszta bevétel 100 azaz egyszáz korona elküldött Kecskemétre. **MIHÓ ERNŐ s. k.***

Ezek után nyugodt lelkiismerettel kérdezem: Vajon az az „e r k ö l e s i t ő k e” szedte-e össze azt a — azért is közel félezerkoronát, a miből a hirdettet célra 100 kor. jutott s s nem-e a védnök neve és magas társadalmi állása s azok a lévtelen hősök házról-házrajárása a nemes cél érdekében, a kiket az a „cikkeske” fedezni kívánt? És vajon milyen nexusban áll valaki a művoltséggel, ha a nyilvánosság elé kiállván, a kritikát nem türi? Végül: van-e joga, illeik-e olyan hangon beszélni rólunk, már mint a lapról akkor a midőn azzal, hogy levelet, — sőt párjával is, — közzé tesszük, a kritikát nem csak hangversenyzőktől, de még „nagy bögsők”-től is álljuk és álltuk?

A mi legvégül közönségünk leckéztetését illeti, hát — mi sem vagyunk különbek, mint a jó ceglédiek, mi is tudjuk annyira méltányolni a t e h e t s é g e k e t é s i n t e n c i ó k a t.

Különben is igen tisztelt karmester ur: omnia licent poctis! — nekem itthon, önnek talán otthon. Egy művelt embernek ezt is tudnia kellene, valamint azt is, hogy ha mi ránk haragszik, a tapsoló közönséget, és adakozó lakosságot ne üsse, a mely egyébként fenti levelében kifejezett nagy elhatározásukat — mit tehetnek egyebet — tudomásul veszik. Tisztelettel!

Szerk.

MI UJSÁG?

— **Esküvő.** Dr. Jász Jenő, helybeli születésű ceglédi ügyvéd ma tartja esküvőjét Berger Honkaval Jászberényben.

— **Választás.** A lemondott Radványi Emil s. jegyző helye, a f. hó 4-én, dr. Madarasz Adorján járási főszolgabíró elnöklete alatt tartott közgyűlésen töltetelt be. Két pályázat érkezett be. Borsiczky Béla jegyzői tanfolyamot végzett s. jegyző és Bencsik László karai s. jegyző. A közgyűlés egyhangulag Borsiczky Bélát választotta meg, aki az esküt nyomban letette s köszönetet fejezte ki úgy az elnöklő főszolgabírónak, mint a képviselőtestületnek.

— **Halálozások.** Schönfeld Adolf vendéglős, hónapok óta tartó betegeskedés után f. hó 1-én elhunyt. A mindég vigkedélyű, örökké viccelő, javakorban levő férfit dr. Hirn Márton kezelő orvosának sikerült nehéz betegségéből talpra állítani és épen akkor, midőn már túl volt a veszélyen, egy hirtelen támadt agyvérzés megölte a szorgalmas családapét. Halálát anyja, neje és két leánya gyászolja.

M o l n á r Béla, törekvő iparos, f. hó 1-én hosszas szenvedések után elhunyt. Özvegyet és három kis árvtát hagyott maga után. Temetése 3-án volt nagy részvét mellett. Az elhunytban, — aki a szelid emlékü Molnár Lajos, a majd mindenkinek „Lajos bácsi”-ja fia volt — Molnár Lajos borkereskedő testvérét és Szabó Sándor kéményseprő sógorát gyászolja. Nyugodjon csendesen.

Öz. Piek Sámuelné és gyermekeit ismét súlyos csapás érte legifjabb leánya, illetve testvére, P e r é n y i V i l m á n a k 19 éves korában, hosszú szenvedések után, f. hó 2-án történt sirba hantolásával. Öszinte részvétünket fejezzük ki az ismét gyászba borult családnak a kedves családtag elvesztése fölött.

— **Elszámolás.** A kereskedelmi ifjuság július hó 8-án erkölesileg igen szépen sikerült táncestélyt rendezett az „Erzsébet liget”-ben, melyen felülfizettek: Löffler Miksa 6 kor. Hoji Nándor, Schlesinger Zsigmond (Szolnok) 3—3 kor. Gelez Lipót, dr. Halmi István, Veli Miksa, Staub Mihály, Vajda Adolf, Temeskőzy Miklós 2—2 kor. Piek Lipót, Székely Oszkár, Klein Dávid, Lang Vilmos, Varga János, Bergl Sándor, Lázár Ármán, Havas Samu, özv. Simonyi Lajosné, Brück Adolf, Hermann Károly, Hirschbein Zsigmond, Piek Sándor, Szombati Károly, Havas Zsigmond 1—1 kor. Fogadják a mélyen tisztelt felülfizetők a rendezőség köszönetét. — Összes bevétel volt 177 kor., kiadás 151 kor 62 fill., tiszta maradvány 25 kor. 38 fillér, mely a következő részletekben lett fel-

osztva: 10 kor. az abonyi kórháznak, 10 kor. a szegény gyermekek felruházására és 5 kor. 38 fill. az izr. szegény gyermekek felruházására.

Abony, 1911. július hó. Rendezőség.

— **Nyugtázás.** Az abonyi kereskedő ifjak táncmulatsága alkalmával befolyt jövedelemből az abonyi szegény gyermekek felruházási alapjára Brück Adolf ur mai napon szíves volt tíz koronát átadni, mely összeg átvételét köszönettel nyugtázom. Abony, 1911. július 31.

Dr. Madarasz Adorján főszolgabíró.

— **Megindult a víz.** Az új artézi kút furásánál 173 méterre kitünő jó ivó víz fakadt s a hét elején, mely percenként a meginduláskor 73 liter, másnap 51 liter, harmadnap 44 literre apadt, ezt aztán legnapig még megtartotta, úgy, hogy ez a mennyiség állandónak mutatkozott. Minthogy a szerződés 50 literre szól, féltő hogy ez a forrás el is apadhat, a kútfúró mester a tovább furásra határozta el magát. Az a tanulság meg van azonban, hogy az első talaj, 173 méter, az ebből nyervező víz magánkutatokra tökéletesen elegendő és hasonlíthatlanul jobb, mint a 2-ik földje (250—300 méter) vagy a 3-iké (400 ig) és — a mi fő — rendkívüli olesó.

Liszt-, kenyér- és takarmánycikkek árjegyzéke.

Flégner Géza gőzmalma heti jelentése.

Buza dara 38 fillér. — 0-ás liszt 36 fill. — 1-es liszt 35 fill. — 2-es liszt 34 fill. — 3-as liszt 32 fill. — 4-es liszt 30 fill. — 5-ös liszt 26 fill. — 6-os liszt 24 fill. — 7-es liszt 18 fillér. — Rozs-liszt 25 fillér kilója.

8-as takarmány-liszt 15— korona. Búza-és rozs- finom korpa 1300 kor. Goromba korpa 1360 korona. Árpa-dara 1800 korona. Árpa liszt 18— korona. Tengeri-dara 1800 korona. 100 kilónként, zsák nélkül.

Egész fehér házi kenyér 30 fill. Közép fehér házi kenyér 28 fill. Kétszer-búza lisztből készült kenyér 24 fillér kilója.

Ceglédi-úti lisztelárusító helyen (Ringelsen-féle bolt) minden liszt 1 fillérrel olcsóbb.

25—30 hektoliter

fehér, illetve aranyárga kiválóan prima minőségű boromat akár tömegben, akár kicsinyben áruba bocsájtom (az abonyi szőlőmben.)

Kubinyi Béla Ujszász.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy kömives mesteri ipart váltottam és minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árak mellett a leglelkiismeretesebben készítek.

Varga Lajos

kömives mester.

Lakásom: Rákóczi-ut 161. sz.

Házhelyek 3—4 koronájával □-ölenként eladó a régi csendőr laktanya kertjében a polgári iskola mellett, ugyanitt egy két és egy három szobás, konyhás étéskamrás lakás szeptember 1-től kiadó.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

hentes és mészáros üzletemet miután feleségem és fiam magaviselete miatt saját házamban azt nem folytathatom, I. ker. Rózsa-utca 65. sz. alá (Retkes Atilla házába) helyeztem át.

Friss vágású marha-, disznó-, juhhus, szalonna és zsir napi árban kapható.

Tisztelettel

Magyar Balint
mészáros és hentes.

SZERDAHELYI JÁNOS

könyvnyomdája, az „Abony” kiadóhivatala

A B O N Y B A N.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

könyvnyomdám

a SZÖLLŐSI-féle házba helyeztem át.

Egyben van szerencsém Abony város és vidéke t. közönségének b. figyelmét felhívni

könyvnyomdámra,

hol igen jutányos áron és gyorsan szerezhető be: névjegyek, lakodalmi és báli meghívók és mindenféle nyomtatványok.

A t. közönséget tiszta, modern és pontos kiszolgálásról mindenkor biztosítva, könyvnyomdám b. pártfogásukba ajánlva, igen tisztelt megrendelőimnek szolgálatára mindenkor örömet készen vagyok.

Kiváló tisztelettel

Szerdahelyi János

nyomdatulajdonos.

Hirdetés.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. -- Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.

H e c h t Bankház Részvénytársaság,
Budapest, Ferenciek-tere 6.

Élelmiszerek, bel- és külföldi terményeket értékesítő vállalat

Beer Sámuel és Társa

A székesfőváros pénztárnál óvadékot elhelyezett törvényszéki legbejegyzett magánbizományosok.

Budapest Központi Vásárcsarnok.

Iroda: Csillag-utca 1. Telefon 42—26. Sürgőcím: Beer Csillagutca. Postatakarék Cheque számla 25153

Elfogadjuk mindenféle élelmiszeri bizományi értékesítést a legmagasabb napi árun a legjutányosabb feltételek mellett, gyors és előnyös lebonyolítással.

Marhabúst, őrölt borjúkát, juhokát, bárányokat, sertéseket, füstölt kolbász árukat, nyers- és füstölt sonkát, vadakat, élő és vágott tisztított baromlit, halakat, élő rákokat, tojást, mézet, tejsót, vajot, tehéntúrót, juhtúrót, sajtokat, hüvelyes veteményeket, mákot, paprikát, zöld-ségféléket, burgonyát, korai főzelékeket, gyümölcsöket, alma, birsalma, körte, szamóca, málna, pöszmété, ribiske, meggy, cseresznye, barack, szilva, görög- és sárgadinnye, csemege-szőlő, borszőlő, must, bor, stb. stb.

A küldemények címünkre: Központi Vásárcsarnok vasutállomáshoz intézendők.

Heti jelentést kívánatra küldünk és készséggel szolgálunk mindennemű felvilágosítással.

Jaj, de jó volna

egy nő Trombita, Palkó nóta, messze a nagy erdőn, Nevető kupa stb. lemez újdonságok megjelentek.

Ingyen

kap egy hangversen gramofont, ha 10 drb. kitűnő kétoldali hanglemezt 20 forintért vásárol **Wagner** „**Manószekirály**”-mal Budapest, VIII. József-körut 15. Hegedű 16 felszereléssel 12 kor. Kétsoros harmonika 20 korona.

Címre ügveljen. — Kérjen árjegyzéket.

!! Kötőgépek !!

Styria kör és lapos kötőgépek, kerékpár és varrógépek gyári áron részletfizetésre is kaphatók **Fogl József Lajos és társa** Bpest, VIII. József-körut 42. Árjegyzék és tanítás ingyen.

!! BUTOR !!

Hálók, ebédlők, uriszobák, zongorák, salonok, teljes szálloda, fürdő, penzió és kastély berendezések még soha sem létezett előnyös fizetési feltételek mellett szabhattak bárhova. Költségvetés díjtalan. Nagyalbum 1 korona. **Modern lakberendezési vállalat** Budapest, Szerécsen-utca 10.

Szabászminták !!

A legújabb divatu japán szabású ponyola, princessz, bluz, stb. 70 fillérért. Raktáron lévők kaphatók minden nagyságban. Mérték szerint (20 fillér pósta belyeg ellenében portómentesen.

Mindennemű férfiruha, valamint fehérnemű szabású minták raktáron.

Szabástanítás !!

Ügy női, mint férfiszabás, jól, gyorsan, alaposan megtanulható 12 éve fennálló műszabásati intézetben.

Kimerítő árjegyzék ingyen!

Mehr Sámuel

okleveles műszabász tanító.

Budapest, VII. Nagydíófa-utca 29. sz.

Kincset ér

a Tordy-féle Hollandi 3 király tea,

mivel nemesak haszajtó, hanem egyuttal étvágyjavító, gyomor-tisztító, emésztést elősegítő, bélműködést szabályozó, nemkülönb a legmakaesabb gyomorbajon is segít.

Csomagja (kbl. 10—12 szeri használatra) gyógytárban 50 filler.

Készítő: **Tordy Gy. okl. gyógyosz.** Budapest, Üllői ut 89.

„M-I-t”? — Papa megengedte! Hisz valódi **JACOBI-féle Antinicotin-cigarettahüvelyek** fiodobozban!

Vigyázzon! Csakis a „JACOBI” jezzessel valódi!

MAGYAR VULKÁNCEMENTGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Központi iroda: Budapest, Vas-utca 25. szám. — Telefon-sz. 107-16. Gyártelep: Selyp. — Telefon: Hatvan 46.

Ajánl: Elsőrendű Selypi portlandcementet, Vulkánportland cementet, kitűnő minőségűt, mely a portlandcement szabványait 50 %-kal túlhaladja.